

Sygn. akt VRC 252/14

WYROK CZĘŚCIOWY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi V Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodnicząca: **SSR Dorota Łopalewska**

Protokolant: **stażysta Agnieszka Kostrzewska**

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2015 r. w Łodzi

na rozprawie sprawy

z powództwa **D. T.**

przeciwko **T. T.**

o zaspokojenie potrzeb rodziny za okres od kwietnia 2014 roku do października 2014 roku

1. zasądza tytułem zaspokajania potrzeb rodziny w osobach: żony D. T. i małoletniej córki J. T. od pozwanego T. T. na rzecz żony D. T. i małoletniej córki J. T. kwotę po 5.000 (pięć tysięcy) złotych miesięcznie, płatnych do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, do rąk D. T., poczynając od dnia 10 kwietnia 2014 roku, za okres od dnia 10 kwietnia 2014 roku do dnia 21 października 2014 roku;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VRC 252/14

UZASADNIENIE

Powódka D. T. złożyła w dniu 27 maja 2014 r. pozew skierowany przeciwko pozwanemu T. T. o zasądzenie kwoty w wysokości 30 % dochodów pozwanego, nie mniej niż 20.000 zł, miesięcznie tytułem zaspokojenia potrzeb rodziny składającej się z żony D. T. oraz małoletniej J. T.. Jednocześnie powódka wniosła o udzielenie zabezpieczenia przez zobowiązanie pozwanego do płacenia kwoty 20.000 zł miesięcznie na czas toczącego się postępowania. W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż pozwany wyrzucił ją z córką z domu, a ponadto dokonał wypłaty z ich wspólnego konta bankowego w wysokości 6.500000 zł, w związku z czym została bez środków do życia (pozew k.2-6).

Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2014 r. Sąd oddalił wniosek powódki o udzielenie zabezpieczenia. (postanowienie - k. 22-24). Powyższe postanowienie zostało zaskarżone przez stronę powodową.

Postanowieniem z dnia 24 września 2014 r. Sąd Okręgowy w Łodzi, w sprawie XII Cz 205/14 zmienił zaskarżone postanowienie, w ten sposób, że je uchylił (postanowienie - k. 114).

W piśmie z dnia 4 grudnia 2014 r. pełnomocnik powódki sprecyzował powództwo w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanego tytułem zaspokojenia potrzeb rodziny kwoty 20.000 zł za okres od 7 kwietnia 2014 r. do 31 lipca 2014 r. oraz w kwocie po 15.000 zł miesięcznie za okres od 1 sierpnia 2014 r. do dnia 21 października 2014 r. Jednocześnie

pełnomocnik powódki wniósł o udzielenie zabezpieczenia w kwocie po 15.000 zł miesięcznie. (pismo procesowe - k.133-136)

W dniu 8 grudnia 2014 r. pełnomocnik pozwanego wniósł o zawieszenie niniejszego postępowania z uwagi na toczącą się między stronami sprawę o rozwód (pismo procesowe - k. 147).

Na rozprawie w dniu 19 grudnia 2014 r. pełnomocnik powódki popierał powództwo w zmodyfikowanym kształcie oraz popierał wnioski o udzielenie zabezpieczenia. Pełnomocnik pozwanego nie uznawał powództwa i wniosku o udzielenie zabezpieczenia, wnosił o ich oddalenie (protokół rozprawy - k. 166).

W piśmie z dnia 15 czerwca 2015 r., pełnomocnik strony powodowej sprecyzowała ostatecznie żądanie pozwu w ten sposób, że wnosila o zasądzenie tytułem zaspokajania potrzeb rodziny od pozwanego kwoty 20.000 zł miesięcznie do rąk powódki, poczynając od dnia 7 kwietnia do dnia 21 października 2014 r. Takie samo stanowisko podtrzymała na rozprawie w dniu 16 czerwca 2015 r. (pismo procesowe k. 272- 273; protokół rozprawy k. 304)

Pełnomocnik pozwanego, na rozprawie w dniu 16 czerwca 2015 r., uznała powództwo do kwoty po 1000 zł na małoletnią córkę i wnosila o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie. (protokół rozprawy k. 304)

Na mocy postanowienia z dnia 2 stycznia 2015 r., postępowanie w niniejszej sprawie zostało zawieszono od dnia 21 października 2014 r. do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie o rozwód. (postanowienie k. 184)

Sprawa o rozwód między stronami toczy się przed Sądem Okręgowym w Sieradzu z powództwa T. T..

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

T. T. i D. T. zawarli związek małżeński w dniu 19 sierpnia 2000 r. Ze związku tego posiadają 14-letnią córkę J. T..

Pomiędzy stronami aktualnie toczy się sprawa o rozwód oraz sprawa o ustanowienie rozdzielności majątkowej. Małżonkowie mieszkali razem do 10 kwietnia 2014 r., kiedy to powódka razem z córką opuściła wspólny dom stron. Powódka z domu zabrała rzeczy osobiste oraz samochód marki L., który był zakupiony na jej firmę.

Po opuszczeniu wspólnego miejsca zamieszkania położonego w Z., powódka wraz z córką zamieszkały w Ł. przy ul. (...) w wynajętym mieszkaniu, gdzie miesięczne świadczenia wynosiły 3.500 zł. Od lipca ub. r. powódka razem z małoletnią zamieszkuje w Ł. przy ul. (...) wraz z partnerem, z którym prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Płaci 1.000 zł łącznie za czynsz i media, nie płaci za wynajem. (...) powódki spłaca kredyt zaciągnięty na to mieszkanie.

Powódka prowadzi działalność gospodarczą tj. salon sukien ślubnych oraz sklep z akcesoriami dla dzieci i niemowląt. Powódka co roku wykazuje stratę z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. W 2013 r. prowadzona działalność gospodarcza powódki wygenerowała stratę rzędu ok. 100.000 zł. Ze względu na trudną sytuację finansową działalność firm powódki została skupiona w jednym lokalu, nadto powódka dokonała redukcji etatów. Jak podnosiła, jest zadłużona u wierzycieli na kwotę ok. 40 tys. Zł.

Samochód L. powódka sprzedała we wrześniu za kwotę 110.000 zł. Pieniądze ze sprzedaży nie zostały rozliczone z pozwanym. W tej chwili powódka korzysta z samochodu marki B., zakupionego ponad rok temu przez jej partnera. Dodatkowo powódka pożyczyła kwotę 20.000 zł od swojej dorosłej córki, która na co dzień przebywa za granicą.

Małoletnia córka stron od kwietnia do czerwca 2014 r. uczęszczała do szkoły w Z., gdzie codziennie była zawożona do szkoły przez matkę, która w związku z tym ponosiła koszt paliwa w wysokości ok. 2.000 zł miesięcznie. Od września córka stron uczęszcza do gimnazjum w Ł.. Koszt wyprawki szkolnej w tym roku to kwota rzędu 600 zł, opłata za komitet rodzicielski - 150 zł, ubezpieczenie - 100 zł.

Małoletnia uczęszczała na korepetycje z języka angielskiego i matematyki w wymiarze odpowiednio dwóch i trzech godzin tygodniowo. Koszt jednej godziny korepetycji wynosi 40 zł.

Małoletnia nie choruje przewlekłe, pozostaje pod opieką ortodonta. Od stycznia ma nosić stały aparat górny i dolny, którego koszt ma wynieść 3.000 zł, a każda kolejna wizyta to koszt 100 zł raz na dwa miesiące.

Powódka ocenia miesięczny koszt utrzymania córki na kwotę 3.500. W skład tej kwoty wchodzi: wyżywienie 1.000 zł., a na odzież i obuwie, 600-1.000 zł, środki czystości, perfumy - 600 zł., kosmetyki - 100zł.

Małoletnia razem z matką często wyjeżdżają. Ostatni wyjazd był 5-dniowy nad morze i jego koszt wyniósł 2.500 zł. Ponadto córka stron była na obozie, za co jej ojciec zapłacił 1.700 zł.

W trakcie trwania związku, powódka, pozwany córka wyjeżdżali często wspólnie, zarówno za granicę jak i wP.. Wyjeżdżali doS., do W., T., na wyspy K.czy na M.. W P.wyjeżdżali np. do G.czy do Hotelu (...)dr I. E.. Zwykle za pobyty w tych miejscach płacił pozwany ze swojego konta osobistego. Koszty tych wyjazdów kształtowały się na różnym poziomie. Na przykład, wyjazd nad A.kosztował ok. 1000 euro za trzy osoby. Pobyt w Hotelu (...)dr I. E.w okresie od 29.03.2013 r. do 02.04.2013 r. kosztował 7462,99 zł.

We wskazanym okresie, firma pozwanego miała kilka kont. Powódka nie miała do nich dostępu, a pozwany nie miał dostępu do konta firmowego żony. Strony miały wówczas dwa wspólne konta.

W trakcie wspólnego zamieszkiwania stron powódka regulowała opłaty za energię i wodę odpowiednio 1.300-1.500 zł miesięcznie i ok. 800 zł raz na dwa miesiące. Powódka wskazuje, iż koszt wyżywienie w tamtym czasie wynosił 2.000-4.000 zł, a zakup środków czystości to kwota 2.000 zł, dla całej rodziny.

Powódka podaje, iż w czasie gdy mieszkali razem z pozwanym, to poziom ich życia był bardzo wysoki, ale nie aż tak wysoki, jak na środki jakie posiadali. W domu małżonkowie zatrudniali sprzątaczkę, a pielęgnacją ogrodu zajmował się wynajęty ogrodnik. Powódka czasem gotował posiłki, ale dość często zdarzało się, że rodzina jadła w restauracji.

Obecnie powódka na siebie wydaje 1.000 zł miesięcznie na odzież, z kolei miesięczny koszt kosmetyków to ok. 400 zł miesięcznie. Powódka pozostaje pod opieką ginekologa - koszt wizyty płacę 300 zł z cytologią oraz stomatologa - koszt wizyty ok. 100zł, jeśli nie ma leczenia.

Ponadto powódka korzysta z konsultacji dermatologicznych w W.. Na początku marca 2014 r. powódka była tam razem z mężem, który, jak podała, zapłacił ok. 5.000zł za zabieg z botoksu i kwasu hialuronowego. Podczas ostatniej wizyty we wrześniu 2014 r. za zabieg powódka zapłaciła ok. 1.000 zł.

Pozwany prowadzi działalność gospodarczą w postaci spółki jawnej, gdzie posiada 50% udziałów. Spółka zajmuje się produkcją maszyn i obróbką numeryczną tworzyw sztucznych. Swoje miesięczne dochody szacuje na kwotę ok. 100.000 zł w zależności od miesiąca. Firma pozwanego jest w przedziale małych-średnich firm, zatrudnianych jest w niej 100-120 osób.

Pozwany przyznaje, iż w dniu rozstania na wspólnym koncie małżonków była kwota 6.400.000 zł. Pozwany początkowo tę kwotę wypłacił na konto firmowe, a obecnie te pieniądze są na lokatach, którymi on dysponuje.

Pozwany podaje, iż na własne wyżywienie wydaje ok. 600zł miesięcznie, na odzież 200 zł miesięcznie, książki ok. 100 zł miesięcznie, kosmetyki również 100 zł miesięcznie.

Po rozstaniu z żoną pozwany korzystał z pomocy psychiatry i psychologa. Jedna wizyta u psychiatry kosztowała 100 zł, a u psychologa 70 zł. Pozwany był na 8-10 sesjach. Nie pamiętam ile zapłaciłem gotówką.

Pozwany potwierdza, że żona zarzucała mu, iż nie żyją na poziomie na jaki ich stać. Po rozstaniu pozwany proponował powódce, iż dobrowolnie będzie łożył kwotę 10.000 zł tytułem zaspokojenia potrzeb żony i córki, lecz powódka nie wyraziła na to zgody. Pozwany podał, iż żądania żony kształtowały się na poziomie 20.000-30.000 zł miesięcznie.

Obecnie, od chwili zabezpieczenia, pozwany płaci na rzecz żony i córki kwotę 5 000 zł miesięcznie.

/zeznania stron, przy czym zeznania powódki częściowo: k. 305- 306 w zw. z k. 166-172; faktury: k. 52- 54; umowa: k. 57; zeznanie podatkowe za 2013 r.: k. 54- 66; bilans z księgi: k. 67- 68; dokumenty księgowe: k. 142; rozliczenie podatkowe PIT: k. 175- 177; dokumenty księgowe: k. 178- 179; podsumowanie księgi przychodów i rozchodów: k.181; bilans z księgi: k.182; faktury i paragony k. 277- 288; zeznanie podatkowe: k. 291- 298; pismo: k.316 - k. 321/

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie zeznań stron i załączonych do sprawy dokumentów.

Wniosek dowodowy pełnomocnika strony powodowej o dopuszczenie w charakterze dowodów zdjęć złożonych na rozprawie w dniu 16.06.2015 r. na okoliczność stopy życiowej stron podczas wspólnego życia przed wniesieniem powództwa, został oddalony. Okoliczności dotyczące wysokiego poziomu życia stron były bezsporne, a z kolei okoliczności dotyczące wspólnych zagranicznych wyjazdów nie były również kwestionowane.

Sąd nie dał wiary częściowo zeznaniom powódki co do wysokości wszystkich kosztów utrzymania jej i córki. W ocenie Sądu, koszty tego utrzymania zostały zawyżone, a strona powodowa nie udowodniła, że właśnie wskazane kwoty były co miesiąc ponoszone przez powódkę na utrzymanie siebie i córki.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie sąd wydał wyrok częściowy za okres od kwietnia do października 2014 r., zgodnie z przepisem art. 317 kpc, z uwagi na zwieszenie postępowania na podstawie art. 445 par. 2 kpc.

Żądanie strony powodowej zostało uwzględnione w części.

Przepis art.27 k.r.o. stanowi, że „oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym”.

Żądanie pozwu znajduje swą podstawę prawną w powołanym przepisie Strony pozostają nadal w związku małżeńskim. Sprawa rozwodowa jest w toku.

Wskazać również należy, co podkreślał Sąd Najwyższy, że zakres obowiązku przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny kształtuje zasada, iż stopa życiowa małżonków, choćby pozostających w faktycznym rozłączeniu, powinna być z reguły równa. Obowiązek z art.27 k.r.o. istnieje tak długo, jak długo istnieje małżeństwo.

Nie ulega wątpliwości, iż pozwany T. T. jest osobą zamożną, uzyskuje bardzo wysokie dochody, jak sam podaje, jego średni miesięczny dochód wynosi 100.000. Ponadto pozwany obecnie dysponuje znacznym majątkiem, które strony zgromadziły w trakcie trwania związku małżeńskiego, jest to kwota ok. 6.500.000 zł.

Źródłem dochodów powódki jest prowadzona przez nią działalność gospodarcza. Co prawda powódka wskazuje, iż z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej ponosi straty, lecz należy pamiętać, iż wykazanie dochodu, czy straty w zeznaniach podatkowych następuje w oparciu o przepisy regulujące zobowiązania podatkowe, które umożliwiają pomniejszenie przychodu o koszty uzyskania przychodu. Wykazanie straty nie jest zatem równoznaczne z rzeczywistym uszczerbkiem majątkowym. W ocenie Sądu, działalność prowadzona przez powódkę nie może być całkowicie nieopłacalna skoro nadal ją prowadzi.

Bezspornym jest, iż w trakcie wspólnego zamieszkiwania strony żyły na wysokim poziomie jednak oboje małżonkowie przyczyniali się do takiego standardu życia.

Zdaniem Sądu, zasądzona kwota 5.000 złotych jest kwota adekwatną do usprawiedliwionych kosztów małoletniej oraz powódki, nawet przy założeniu, że koszty utrzymania córki i matki to kwota ok. 10.000 zł miesięcznie. Oznacza to, że ciężar utrzymania rodziny rozkłada się na oboje małżonków w równym stopniu. Oboje małżonkowie pracują zawodowo prowadząc od wielu lat działalność gospodarczą.

W pozostałym zakresie powództwo za wskazany okres podlegało oddaleniu jako nadmiernie wygórowane.

Jeśli chodzi o datę, od której Sąd zasądził kwotę 5 tys. zł czyli 10 kwietnia 2014 r. to jest to data w której powódka wraz z córką wyprowadziły się od pozwanego i data ta jako data rozstania stron nie była kwestionowana.

Zgodnie z treścią art. 333 §1 pkt.1 kpc, Sąd nadał wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.